

Εισήγηση Αρβανιτίδη για το νομοσχέδιο της ΕΡΤ

07/04/2015

Αναλυτικά η σχετική πρόταση του βουλευτή ΠΑΣΟΚ Γ. Αρβανιτίδη.

Εισήγηση Γ. Αρβανιτίδη στο ν/σ του Υπουργείου Επικρατείας «Ρυθμίσεις θεμάτων Δημόσιου Ραδιοτηλεοπτικού Φορέα, Ελληνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση ΑΕ και τροποποίηση του αρθρ. 48 του ν. 2190/1920»

Το αιφνίδιο κλείσιμο της Δημόσιας τηλεόρασης τον Ιούνιο του 2013 με έναν βίαιο, απαράδεκτα αντιδημοκρατικό τρόπο προκάλεσε σοκ σε όλες τις κοινωνικές ομάδες της ελληνικής επικράτειας και της ομογένειας.

Οι έντονες διαμαρτυρίες των δύο κυβερνητικών εταίρων, οι θυελλώδεις αντιδράσεις της αντιπολίτευσης, των εργαζομένων της ΕΡΤ και γενικά όλου του κόσμου δεν κατάφεραν να αποτρέψουν το μαύρο χρώμα στις οθόνες μας τα μεσάνυχτα της 11ης Ιουνίου του 2013.

Η αυταρχική αυτή πράξη της κυβέρνησης Σαμαρά απεδείχθη εκ των υστέρων ιδιαίτερα αναποτελεσματική. Πέρα από τους τριγμούς που προκάλεσε στα θεμέλια της τρικομματικής συγκυβέρνησης με την αποχώρηση της ΔΗΜΑΡ και την απόλυση 2.656 εργαζομένων με το πρόσχημα της εξυγίανσης του δημόσιου τομέα, το νέο σχήμα ως Δ.Τ στην αρχή και μετά ως ΝΕΡΙΤ απέτυχε να κερδίσει το αναμενόμενο ενδιαφέρον του Ελληνικού λαού ή έστω να φέρει τα βασικά χαρακτηριστικά μιας σύγχρονης Δημόσιας ραδιοτηλεόρασης με ποιοτική αναβάθμιση, λειτουργική ευρυθμία, και κυρίως κομματική ανεξαρτησία.

Το ΠΑΣΟΚ, το οποίο ήταν πάντα υπέρ της εξυγίανσης του Οργανισμού χωρίς καμιά ανακοπή της λειτουργίας του, κατέθεσε το «σχέδιο Αλιβιζάτου» τον Φεβρουάριο του 2012, το οποίο κατόπιν διεξοδικής μελέτης του θεσμικού πλαισίου της ΕΡΤ στήριξε την αναβάθμισή της σε δύο σημαντικούς πυλώνες:

Α) την απαλλαγή της ΕΡΤ από κάθε κυβερνητική δουλεία, από κάθε κομματική ή

συνδικαλιστική επιρροή

Β) την εξυγίανση της: δηλαδή να έχουμε μία ΕΡΤ με μικρότερο αριθμό απασχολούμενων, με παραγωγικότητα, με περιορισμό της σπάταλης, πιο ποιοτική και με στόχο μεγαλύτερο μερίδιο τηλεθέασης.

Η τοποθέτησή μου επί του παρόντος νομοσχεδίου στηρίζεται κυρίως στο ερώτημα τι είδους Δημόσια Ραδιοτηλεόραση θέλουμε:

δημόσια ή κρατική που να μεταδίδει τις βουλές κάθε κυβέρνησης, ή ανεξάρτητη και πολυφωνική, σύγχρονη ή ξεπερασμένων αντιλήψεων και πρακτικών ελεγχόμενη από τον Έλληνα φορολογούμενο ή από την εκάστοτε κυβέρνηση;

Όσο και αν μας πληγώνει ως δημοκράτες πολίτες το απαράδεκτο και αψυχολόγητο «μαύρο» στην οθόνη της ΕΡΤ τον Ιούνιο του 2013, το παρόν νομοσχέδιο ανασυγκρότησης της δημόσιας τηλεόρασης μας μεταφέρει στις παλιές πρακτικές της δεκαετίας του 80.

Και ως προς το όνομα, δηλαδή ΕΡΤ Α.Ε. και ως προς τις διατάξεις εξάρτησής της από τον κυβερνητικό έλεγχο.

Γνωρίζουμε, κύριοι συνάδελφοι, ότι οι διατάξεις, οι οποίες ευνοούσαν τον εναγκαλισμό της κυβέρνησης με την ΕΡΤ δημιούργησε ένα συνδικαλιστικό και συντεχνιακό οικοδόμημα, το οποίο αντιστεκότανε σθεναρά σε κάθε εκσυγχρονισμό, σε κάθε μείωση της σπατάλης και μετέτρεψαν την ΕΡΤ σε ένα πολυπληθή οργανισμό που ξόδευε πολύ περισσότερα για το προϊόν που παρήγαγε δίχως να έχει την ανταγωνιστικότητα που γνώριζαν αντίστοιχα προϊόντα ιδιωτικών καναλιών με σημαντικά μικρότερο κόστος.

Φοβούμαι πως το νέο σχέδιο νόμου που κατατίθεται στη Βουλή περιέχει όλες εκείνες τις διατάξεις που οδήγησαν την ΕΡΤ σε ζημιογόνα μονοπάτια.

Επαναφέρει τον πλήρη έλεγχο της ΕΡΤ από τον Υπουργό Επικρατείας ο οποίος ασκεί την άμεση εποπτεία της και επιπλέον το στρατηγικό σχέδιο του οργανισμού θα υποβάλλεται σε αυτόν για να το εγκρίνει (άρθρ. 10, παράγρ. 10).

Ενώ το μεγάλο ζητούμενο της ελληνικής κοινωνίας και της ανταγωνιστικότητας είναι η αξιοκρατία- δυστυχώς δεν κατοχυρώνεται στο παρόν σχέδιο νόμου.

Τα μέλη του Δ.Σ. θα επιλέγονται χωρίς διαφάνεια των προσόντων τους, αφού δεν προβλέπεται ούτε ανάρτηση υποψηφιοτήτων ούτε δημοσιοποίηση κριτηρίων. Πως θα επιλέγονται με κομματικά, οικογενειοκρατικά ή πελατειακά κριτήρια;

Δεν προβλέπεται καν δημόσια ακρόαση υποψηφίων, όπως τουλάχιστον είχε καθιερωθεί από προηγούμενους νόμους.

Σε δυσλειτουργικές πρακτικές του παρελθόντος μας παραπέμπει και το άρθρο για την επιλογή των 7 μελών του Δ.Σ. τα οποία θα επιλέγονται με απλή πλειοψηφία της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας, άρα με κυβερνητική πλειοψηφία. Εκτός από 2 μέλη τα οποία θα εκπροσωπούν τους εργαζομένους τα υπόλοιπα δεν προβλέπεται να είναι σχετικά με την ΕΡΤ, να γνωρίζουν τη λειτουργία της. Ως εκ τούτου άσχετοι με το αντικείμενο-κομματικοί

φίλοι και ευνοούμενοι θα προσέρχονται μία φορά τον μήνα να παίρνουν σημαντικότερες αποφάσεις για το πρόγραμμα της δημόσιας τηλεόρασης.

Περιμένουμε με παλιές αποτυχημένες συνταγές να φτιάξουμε ανταγωνιστική τηλεόραση η οποία θα μπορεί να εξασφαλίζει τουλάχιστον τα βασικά της έξοδα ή στοχεύουμε να εξασφαλίσουμε σταθερή πολιτική πελατεία με όλα τα γνωστά σε εμάς δυσάρεστα αποτελέσματα που οδήγησαν την χώρα σε οικονομική, θεσμική και πολιτισμική κρίση;

Επίσης, καταργείται ο θεσμός του Εποπτικού Συμβουλίου, ο οποίος θα μπορούσε, αν αναβαθμιζόταν, να αποτελέσει ισχυρό οχυρό σε κάθε κυβερνητική παρέμβαση και ως νέα κυβέρνηση με νέους ανθρώπους θα στέλνατε ένα ηχηρό μήνυμα απελευθέρωσης των Δημοσίων οργανισμών από τους κομματικούς εναγκαλισμούς.

Τέλος, όλες οι αρμοδιότητες διοίκησης ανατίθενται στον Διευθύνοντα Σύμβουλο ενώ προβλέπεται θέση Προέδρου. Τίθενται λοιπόν τα ερωτήματα. Ποιος θα είναι ο ρόλος του; Ποια η αμοιβή του; Μήπως είναι μια τυπική διαδικασία καθαρά φωτογραφική για να τακτοποιούμε τους ημετέρους της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ;

Και περνάμε στα θέματα της πρόσληψης και αποδοχών του προσωπικού.

Με το παρόν Νομοσχέδιο προβλέπεται η επαναπρόσληψη 1550 πρώην απολυμένων της ΕΡΤ.

Το μεγάλο ερώτημα είναι αν υπάρχει επιχειρησιακό σχέδιο, το οποίο να αποδεικνύει ότι όλοι αυτοί οι εργαζόμενοι θα έχουν αντικείμενο να απασχοληθούν, είναι δηλαδή όλοι απαραίτητοι και χρήσιμοι ή θα προκαλέσουν την ίδια ασφυξία και συμφόρηση που οδήγησε την ΕΡΤ στο να καταγράψει ζημιές πάνω από 9 εκατομμύρια ευρώ.

Με ποια αξιολογικά κριτήρια θα επαναπροσληφθούν δεδομένου ότι οι εν ενεργεία υπάλληλοι της ΕΡΤ έχουν προσληφθεί με προκήρυξη μέσω ΑΣΕΠ ή με άλλου είδους προκηρύξεις, δημοσιογραφικού ή καλλιτεχνικού χαρακτήρα. Μήπως με αυτόν τον τρόπο δημιουργείται ένα καθεστώς υπαλλήλων δύο διαφορετικών κατηγοριών;

Κατανοώ ότι τα ζητήματα εργασίας και απασχόλησης είναι πολύ σημαντικά για να αντιδράσεις αρνητικά αλλά από την άλλη πλευρά δεν έχεις το δικαίωμα να χρησιμοποιείς λαϊκιστικές πρακτικές σε βάρος ενός λαού που φορολογείται ανελέητα και μιας χώρας που βρίσκεται σε βαθύ οικονομικό μαρασμό.

Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται από τα στοιχεία. Το 2009 δούλευαν 4553 άτομα, το 2013 τα 2907 άτομα παρήγαγαν την ίδια δουλειά με κέρδη 57 εκατομμυρίων ευρώ σε αντίθεση της ζημιάς των 9 εκατομμυρίων δραχμών που προκάλεσε ο υπέρογκος αριθμός εργαζομένων σε κρατικό κανάλι, πρωτοφανές γεγονός για τα ευρωπαϊκά δεδομένα

Προσωπικά επειδή δεν μπορώ να καταδικάσω το δικαίωμα στην εργασία, θεωρώ ότι θα πρέπει να υπάρξουν κάποια δεδομένα και να μην γίνει ασύδοτα η επαναπρόσληψη όλων των απολυμένων της ΕΡΤ, όπως: 1) να υπάρξει μια σοβαρή αξιολόγηση των δομών που θα λειτουργήσουν και του υπό ένταξη προσωπικού που θα απασχοληθούν σ' αυτές, 2) να προβλεφθεί κινητικότητα για το πλεονάζων προσωπικό 3) να δοθούν κίνητρα για την συνταξιοδότηση όσων είναι κοντά στα όρια.

Αν δεν γίνουν όλα τα παραπάνω θα είμαστε θεατές στο ίδιο έργο της ασυδοσίας και της σπατάλης, το οποίο θα φορτώσουμε για άλλη μία φορά στην πλάτη των φορολογούμενων πολιτών.

Για τους συγκεκριμένους λόγους που ανέπτυξα καταψηφίζω-/ουμε το παρών Σχέδιο Νόμου με πλήρη επίγνωση ότι δεν θεμελιώνει μια νέα, σύγχρονη Δημόσια Ραδιοτηλεόραση, ποιοτικά αναβαθμισμένη, λειτουργικά εύρυθμη, οικονομικά υγιή και κυρίως κομματικά ανεξάρτητη.

<http://thepaper.gr/isigisi-arvanitidi-gia-to-nomoschedio-tis-ert/>